

HOTEL U ZVIERATIEK

Pre lásku šteňaťa

Hotel u zvieratiek Pre lásku šteňaťa

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Kate Finchová

Hotel u zvieratiek – Pre lásku šteňaťa – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

HOTEL U ZVIERATIEK

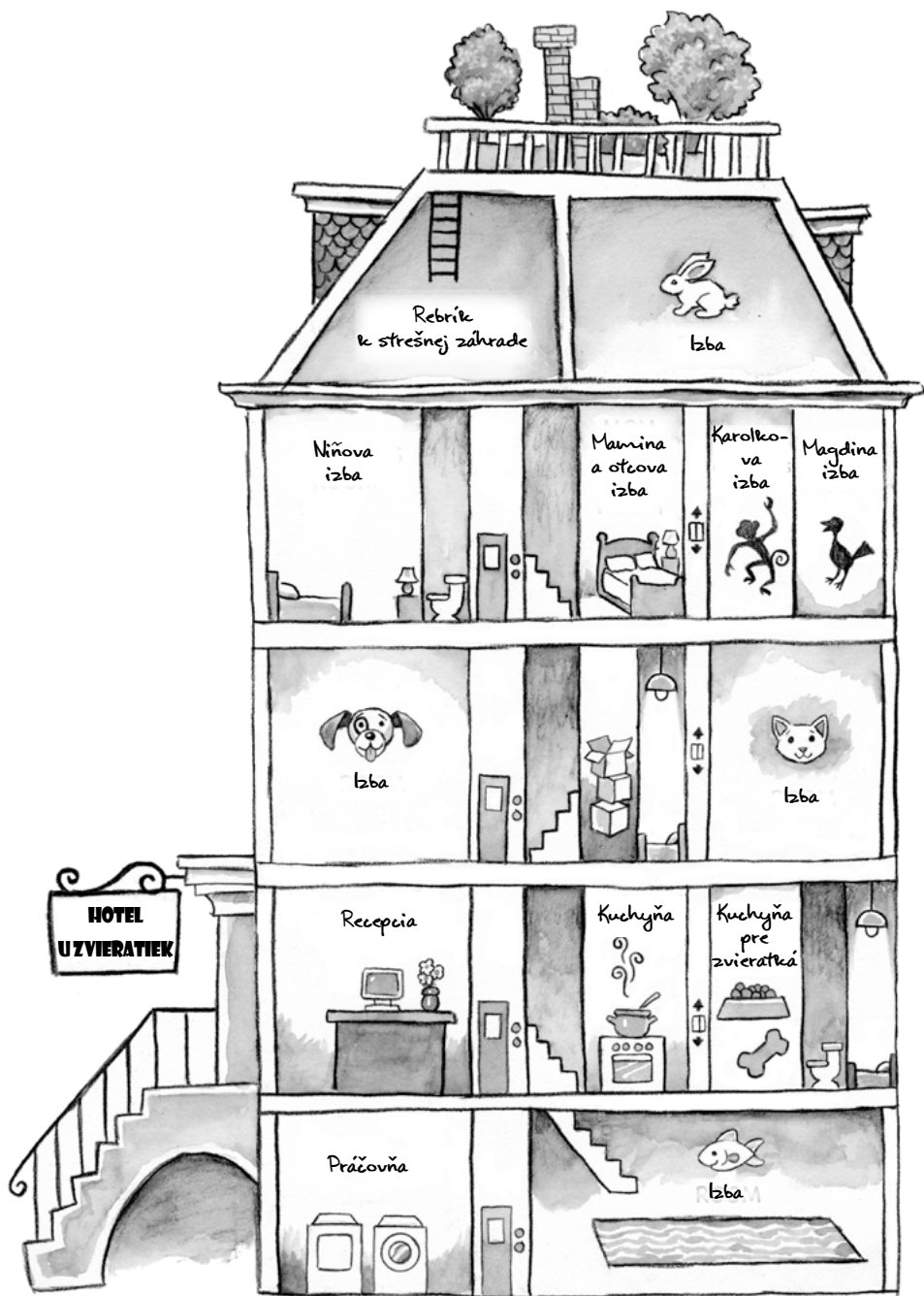
Pre lásku šteňaťa

Kate Finchová

**Ilustroval
John Steven Gurney**

CPress
2016

1. KAPITOLA

Vitajte na námestí pod besiedkou!

Osemročné dvojčatá Karolko a Magda si prečítali ceduľu a rozžiarili sa radosťou. Na ulici sa to hemžilo pestrofarebnými stánkami a veselými, usmievavými ľuďmi.

„Nemôžem ani uveriť, že tu naozaj budeme bývať!“ vykrikol Karolko a nadhodil si na chrbte ťažký batoh.

Magda zavetrila vo vzduchu: „Ňam!“ zašepkala. „Čokoláda a korenie a kvety...“

Otecko s ohromným kufrom v rukách zdolal posledný schod od vlakovej stanice a zastavil sa, aby chytil dych. „Toto miesto je priamo kúzelné,“ povedal s úsmevom. „Tunajší farmársky trh je otvorený každý deň. Na Námestí pod besiedkou sa cíti každý ako doma.“

„A hotel prapratety Šafránky si určite zamíľujete!“ dodala mamička.

„Ja len dúfam, že si zamilujeme aj praprattetu Šafránku,“ zašepkal Karolko Magde do ucha. „Musí byť strašne, strašne stará.“

Magda prikývla. Mama s otcom sa chystali ujať vedenia hotela, aby sa ich prapratteta nemusela odsťahovať do sanatória.

„Všetci za mnou,“ zavolala mamička cez rameno. Vrhli sa do dúhového labyrintu stánkov. Boli tu stánky s ovocím a zeleninou, so syrmi a s mliekom, dokonca aj s koláčikmi a tortičkami! Dvojčatá sa okolo rozhliadali s očami rozšírenými úžasom. Námestie pod besiedkou, to bolo niečo úplne iné ako ich starý domov na vidieku!

Mama zastavila pred kruhovým, otvoreným prístreškom, kde hrala kapela na všelijaké bubienky veselé karibské melódie.

„Toto je tá besiedka, po ktorej sa námestie volá!“ vysvetlila mamička.

„Super!“ vydýchli jednohlasne Magda s Karolkom.

„Vidíte tú starú arkádu, ako ju práve opravujú?“ spýtala sa mamička a ukázala na neďalekú pasáž. „Tá vedie do parku so stromami a jazierkom!“

„A sú tam nejaké zvieratá?“ spýtal sa Karolko s nádejou v hlase. „Ešte som tu žiadne nevidel...“

Ale ako mu mamička stačila odpovedať, vyrútila sa z jedného stánku žltá chlpatá guľa a hnala sa rovno k nim! Magda samým prekvapením upustila na zem svoju ťažkú tašku.

Bolo to šteniatko zlatého retrievera. Malo mäkučké, plantavé uši, vlhký noštek a veselo vrtelo chvostíkom. V papuľke držalo sušienku v tvare kocky, ktorá mu ale dlho nevydržala. Šteniatko ju v okamihu zožralo, spokojne sa olízalo a potom sa veľkými, tmavými očami zadívalo priamo na Karolka s Magdou.

„Niňo!“ ozval sa hlboký hlas.

Dvojčatá sa rozhliadli. Hlas patrilo vysokému pánovi s hustými, kučeravými vlasmi. Na sebe mal červeno-zelené tričko s nápisom „Made in Mexico“.

„*Losiento*, prepácte...“ Pán podal Magde jej tašku a chňapol po voľnom konci Niňovej vôdzky. „Už zase snoril v Pekárni pre zvieratá na Ulici pri parku! To moje malé šteniatko je

poriadne číslo,“ vysvetlil s priateľským úsmevom na perách.

„Niño je veľmi roztomilý,“ povedala Magda a štekla šteňa v hebkom kožušku. „Ja milujem psíkov.“

Karolko hladil Niña po chrbte. „Kiež by sme mali aspoň mačičku,“ povzdychol si. Niño pozorne zastrihal ušami a zavrtel chvostom. „Alebo šteniatko,“ dodal Karolko s úsmevom.

Pán preletel očami po hromade batožiny. „Sťahujete sa?“ spýtal sa.

„Áno,“ odpovedala mu mamička. „Do hotela U Zlata.“

„Tak vás tu vítam, susedia!“ zvolal pán. „Ja vediem podnik Mexické dobroty!“ ukázal na malý farebný stan. „Volám sa Juan. Až budete mať hlad, prídte ma navštíviť!“

Sľúbili mu, že určite prídu, a potom sa rozlúčili. Po celú cestu cez Námestie pod besiedkou Karolko v duchu sníval o ich novom domove.

„Hotel U Zlata,“ mrmlal si pre seba. „To znie ako hotel pre filmové hviezdy.“

„Trebárs bude vyzerat' ako palác!“ zašepkala bračkovu Magda a rozžiarili sa jej oči.

Onedlho mamička zastavila pred vysokým domom z hnedého pieskovca. Pokrývala ho drobivá omietka, ktorá kedysi bývala hnedá, ale rokmi stmavla skoro do čierna. Nad obitými vchodovými dverami visela drevená ceduľa s vyblednutým nápisom Hotel U Zlata.

Obom dvojčatám od prekvapenia poklesla čeľusť.

„Volá sa tak, pretože teta Šafránka má priezvisko Zlatá,“ vysvetlila mamička a musela zvýšiť hlas, pretože jeden z robotníkov

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.